

ความผันอันสูงสุดของมนุษย์เงินเดือน

คุณณัฐพงษ์ อภินันท์กุล CFP®

สมาคมนักวางแผนการเงินไทย

“มนุษย์เงินเดือนมีเป้าหมายระยะสั้น – ทนให้ถึงวันศุกร์ เป้าหมายระยะกลาง – รอดให้ถึงสิ้นเดือน และเป้าหมายระยะยาวหรือความผันอันสูงสุด – ลุ้นให้ถึงวันจ่ายโบนัสประจำปี” เป็นนิยามเป้าหมายของมนุษย์เงินเดือนที่ไม่ต่างไปจากหนูถีบจักร ที่ไม่รู้ตัวเองว่าจะต้องถีบไปถึงเมื่อไร หรือไม่รู้แม้กระทั่งว่าจะถีบไปทำไม

คำว่า “มนุษย์เงินเดือน หรือ Salary man” มีการเริ่มต้นใช้ในประเทศญี่ปุ่นเมื่อหลายสิบปีก่อน ปัจจุบันในสังคมไทยที่คนเมืองส่วนใหญ่เป็นมนุษย์เงินเดือนที่ทำงานประจำ มีหน้าที่หลักในการหาเงินเพื่อมาใช้จ่ายในการดำรงชีวิต มีกิจวัตรประจำวันซ้ำๆ ในทุกวันทำงาน และให้รางวัลกับชีวิตตนเองด้วยความบันเทิงชั่วคราวในช่วงวันหยุด พอสัปดาห์ใหม่ของการทำงานเริ่มต้นอีกครั้ง กิจวัตรประจำวันแบบเดิมก็จะวนซ้ำมาซ้ำไป ทว่าหากเราลองสังเกตคนรอบข้าง หรือให้เวลาในการสำรวจตัวเอง เราจะสามารถมองเห็นได้ว่าผู้คนรอบตัวเรา หรือคนในครอบครัวแต่ละคนจะมีบุคลิก ความชอบ และความผันหรือเป้าหมายที่แตกต่างกันออกไป

อิสรภาพทางการเงินเป็นหนึ่งในความผันอันสูงสุดของมนุษย์เงินเดือนที่ใครหลายคนใฝ่ฝันถึง การมีสินทรัพย์ที่สร้างรายได้พอใช้อย่างเหลือเฟือเพื่อไปตลอดชีวิต การทำงานที่ตนเองรัก การได้อยู่พร้อมหน้าพร้อมตาในครอบครัว การเป็นเจ้าของกิจการ การเดินทางท่องเที่ยวไปตามที่ใจฝัน หรือการไม่ต้องตกเป็นทาสของเงิน นิยามของอิสรภาพทางการเงินนั้นขึ้นอยู่กับตัวคุณเองว่าคุณมีความผันอยู่ที่จุดไหน เช่นเดียวกันแผนที่การเดินทางไปสู่อิสรภาพทางการเงินที่แต่ละคนย่อมมีแผนที่ไม่เหมือนกัน ลองคิดดูว่าหากคุณออกเดินทางโดยไม่มีแผนที่หรือล่อลวงตามแผนของคนอื่น เมื่อถึงปลายทางแล้วแล้วจุดหมายที่คุณไปถึงอาจไม่ใช่สิ่งที่คุณฝันไว้

หากมีเป้าหมายที่ชัดเจนแล้ว การสร้างแผนเบื้องต้นในการเดินทางไปสู่อิสรภาพทางการเงินสำหรับมนุษย์เงินเดือนนั้นไม่ยากอย่างที่คิดแค่เริ่มต้นด้วยการ

1) ออมก่อนใช้ จ่ายให้ตัวเองก่อนจ่ายให้ใครๆ และหากรายได้ไม่น้อยกว่ารายจ่าย ต้องแยกแยะว่าสิ่งที่ใช้จ่ายนั้นเป็นสิ่งจำเป็น หรือเป็นความต้องการ และ เอาชนะใจตนเองให้มีความสุขกับความพอเพียง

2) ท่างบประมาณ จดบันทึกรายรับและรายจ่ายอย่างสม่ำเสมอ ใช้จ่ายอย่างระมัดระวังว่ามีความจำเป็นอะไรบ้างที่ต้องเกิดขึ้น กำหนดเป้าหมาย และจัดสรรเงินให้เหมาะสม มีเงินสำรองอย่างน้อย 3 – 6 เท่าของรายจ่ายต่อเดือน เพราะเหมือนกับเราได้ทุนอิสรภาพทางการเงินไว้ 3 – 6 เดือนแล้ว

3) รู้เรื่องการลงทุน ให้เงินไปทำงานให้คุณ ตัวอย่างเช่นการลงทุนต่อเนื่องทุกเดือนๆ ละ 5,000 บาท ให้ได้ผลตอบแทน 8% ต่อปี (ประมาณค่าเฉลี่ยของการลงทุนในหุ้นที่ 8 – 12%) เงินลงทุนจะเพิ่มเป็น 914,000 ใน 10 ปี และเป็น 2,945,000 ใน 20 ปี และมีมูลค่ากว่า 7,500,000 ล้านบาท ใน 30 ปี แต่หากออมอย่างต่อเนื่องด้วยเงินจำนวนเดียวกันและได้ผลตอบแทนเฉลี่ย 3% ต่อปี จะมีมูลค่า 2,900,000 ล้านบาทใน 30 ปี

การเข้าใจเรื่องการลงทุนมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อแผนการเดินทางไปสู่ความผันหรืออิสรภาพทางการเงิน ดังเช่นตัวอย่างข้างต้น การเก็บเงิน 30 ปี เป็นเงินที่เราเก็บเองหรือเราทำงาน 1.8 ล้านบาท (5,000 x 12 x 30) การลงทุนให้ได้ผลตอบแทนเฉลี่ย 8% ต่อปี จะมีมูลค่า 7.5 ล้านบาท หรือเงินทำงาน 5.7 ล้านบาท ในขณะที่การลงทุนที่ได้ผลตอบแทนเฉลี่ย 3% ต่อปีจะมีมูลค่า 2.9 ล้านบาท หรือเงินทำงานได้เพียง 1.1 ล้านบาท พลังของดอกเบี้ยทบต้นนั้นมีส่วนประกอบที่

สำคัญอยู่ 2 ส่วนคือ ดอกเบี้ยที่เกิดขึ้นต่อปี และจำนวนปีที่ดอกเบี้ยนั้นเกิดขึ้น สำหรับผู้แสวงหาความมั่งคั่งแล้วทั้งสองส่วนประกอบทั้งสองนี้ ยิ่งมากยิ่งดี

การกระจายความเสี่ยงเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีมนุษย์เงินเดือนและนักลงทุนทั่วไปควรให้ความสำคัญ การทุ่มลงทุนในหุ้นทั้งหมดเพียงอย่างเดียวเพราะมีเป้าหมายที่ต้องการสร้างผลตอบแทนคาดหวังในระยะยาวสูงๆนั้นอาจไม่สร้างปัญหาให้แก่การลงทุนผู้ผ่านร้อนผ่านหนาวและได้เห็นรอบวัฏจักรขึ้นลงของตลาดหุ้นมาเป็นสิบๆ ปี ทว่าสำหรับมนุษย์เงินเดือนโดยทั่วไปนั้นการทุ่มลงทุนในหุ้นทั้งหมดนั้นมีความเสี่ยงที่จะทำให้เงินที่อุตสาหกรรมเก็บหอมรอบริบมาเหลือไม่ถึงครึ่งภายในหนึ่งปี เช่นเดียวกับการกลัวความเสี่ยงที่ไม่สนใจลงทุนในหุ้นเลยก็ทำให้หมดโอกาสที่จะได้รับผลตอบแทนแบบเท่าตัว เช่นเดียวกัน ดังนั้นการจัดสัดส่วนการลงทุนให้เหมาะสมกับระดับความสำคัญของเป้าหมาย ระยะเวลา และประสบการณ์ในการลงทุนนั้นเป็นปัจจัยหลักที่จะทำให้ประสบความสำเร็จในการวางแผนการลงทุน ตัวอย่างการจัดพอร์ตการลงทุนระยะยาวสำหรับการเกษียณสามารถหาสัดส่วนการลงทุนในหุ้นในเบื้องต้นโดยการนำเอาอายุขัยที่คาดว่าจะอยู่ถึง ลบด้วยอายุปัจจุบัน เช่น ปัจจุบันอายุ 30 ปี คาดว่าจะมีอายุขัย 85 ปี สัดส่วนการลงทุนในหุ้นเบื้องต้นจะเท่ากับ 85 - 30 หรือเท่ากับลงทุน 55% ในหุ้น และ 45% ในตราสารหนี้ สัดส่วนนี้สามารถนำไปปรับขึ้นลงให้เหมาะสมได้ตามประสบการณ์และความสามารถในการรับความเสี่ยงของแต่ละบุคคล

การถือจักรในทุกๆ วันก็ไม่ใช่เรื่องน่าเบื่อหรือน่าท้อแท้่อีกต่อไป เพราะเมื่อมองเห็นเป้าหมายและเส้นทางข้างหน้าแล้วเพียงแค่ 1 ออม 2 จด และ 3 ไม่ละเลยเรื่องลงทุน เริ่มออกเดินทางไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้ด้วยการลงมือทำ 1 2 3 อิศรภาพทางการเงินก็ไม่ไกลเกินฝัน